

Осъзнавайки това му значение, циганската общност приема семейството като най-висша ценност. От една страна, семейството е “цялостна единица, солидарна по отношение на “чуждите”¹²⁹, т.е. то осигурява сигурността и защитата на индивида. От друга страна, семейството – с възможно повече деца – е гаранция за авторитет и по-висок социален статус на личността, в случая на мъжа, предвид патриархалния характер на социалните и семейните структури на циганската общност.

Мястото на традиционното циганско семейство не е точно фиксирано в класификацията на типовете семейства. Направената от Ю.В.Бромлей и М.С.Кашуба типология на семейството го причислява към втория от двата типа семейства – сложно семейство от разширен тип с два подтипа – многолинейно и еднолинейно. О. А. Ганцева предлага типологизация на семейството според един или няколко признака. Така например, според характера на съпружеските връзки то се дели на: двойка, моногамно и полигамно семейство; според броя на брачните съюзи семействата са с прости и със сложни форми; според взаимоотношенията между партньорите семействата са авторитарни и егалитарни. Базирайки се на специализирани проучвания и на богат теренен материал, Н. Деметер с основание счита, че традиционното циганско семейство излиза от описаната по-горе типологизация поради способността му да съчетава в едно различни признания, причисляващи го към един или друг тип семайни обединения¹³⁰.

Традиционното циганско семейство е сложно (разширено). В него обикновено влизат няколко моногамни семейства от различни поколения, които живеят в един дом – възрастните родители, неженените деца и някои от синовете със своите нуклеарни семейства¹³¹. Тази структура и многобройност не е случайна. Тя се е наложила като най-удачна социална единица в хода на обществено-историческото развитие на общността. Групирането в едно домакинство на

¹²⁹ Лиежоа, Ж.-П. Роми, Цигани, Чергари. С., 1999, с. 79.

¹³⁰ Деметер, Н.Г. Ромите: мит и реалност. С., 2005, с. 36–37.

¹³¹ Томова, И. Циганите в преходния период. С., 1995, с. 33; Пампоров, А. Ромското всекидневие в България. – www.imir-bg.org/imir/books/Pamporov_Roma_everyday_life_2006.pdf – с. 123.